

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀριθμ. φύλλου 4

1 Ἰανουαρίου 1999

Ἐρήμιν τοῦ λαοῦ;

Κατά τή δραματική Συνέλευσι τῆς Ἱεραρχίας τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου, ἀκούστηκε καί τοῦτο τό παράδοξο. Σύνεδρος Μητροπολίτης εἶχε τήν ἔμπνευσι(!) νά ὑποστηρίξη ὅτι μιά Συνοδική διάσκεψι εἶναι ὄγδοο Μυστήριο. Ἡ συσχέτισί του, τολμηρή καί πρωτάκουστη, δέ βρίσκει ἐρείσματα στά θησαυρίσματα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας καί δέν ἑναρμονίζεται μέ τήν πλατειά γκάμα τῶν ἐμπειριῶν, πού μᾶς κληροδότησαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό ἀκόμα παραδοξότερο εἶναι, πῶς δέ βρέθηκε κανένας ἐκεῖ μέσα, νά τόν διακόψῃ καί νά τοῦ ὑποδείξῃ, πῶς ὁ συσχετισμός του ἐγγίζει τά ὅρια τῆς βλασφημίας. Ἀκόμα καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἔμεινε στήλη ἄλατος καί δέν ὀριοθέτησε τό στίγμα τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία.

Ἡ Σύνοδος εἶναι χαρισματικό Σῶμα, ὅσο βρίσκεται σέ κοινωνία μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί σέ ἀναζήτησι τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγιοσύνης. Καί μεταβάλλεται σέ ληστρικό ὄργανο, ὅταν ἐπιτρέψῃ νά εἰσχωρήσουν στήν ἐπισκοπική παρεμβολή οἱ προσωπικές φιλοδοξίες καί οἱ πυρωμένες ἐμπάθειες. Ἡ ἱστορία, ἡ παλιά καί ἡ πρόσφατη, εἶναι ὁ ἀδιάψευστος μάρτυς. Καί οἱ ἀγῶνες τῶν μεγάλων Πατέρων, πού ἐκδιπλώθηκαν μέσα στίς Συνοδικές διασκέψεις καί πού συνεχίστηκαν στά ἀνοικτά μέτωπα τῶν

ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπαραθέσεων, σηματοδοτοῦν πότε καί μέχρι ποῦ μιά Σύνοδος καθοδηγεῖται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί πότε καί ἀπό ποῦ ἀρχίζει νά αὐθαδιάζῃ ἡ ἀνθρώπινη αὐθαρεσία καί νά λειτουργῇ ἡ διαδικασία τῆς πλάνης.

* * *

Ὅμως, καί ἂν ἀκόμα γίνῃ δεκτό, ὅτι ὁ Συνοδικός Μητροπολί-

της πρωτοτυπεῖ ἀνυψώνοντας τή Συνοδική διάσκεψι στήν περιωπή ἑνός δού Μυστηρίου μόνο καί μόνο, γιά νά ὑπογραμμίσῃ τήν ιερότητά της καί πάλι, πρέπει νά τοῦ ὑπομνηστῇ ὅτι κανένα Μυστήριο δέν

Πειραιῶς Καλλίνικος

«Ἐξοχώτατε

...Τό πρόσχημα τοῦ δῆθεν ἐπιτιμίου κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν, στερεῖται κανονικότητος καί νομιμότητος. Οὔτε οἱ Ἱεροί Κανόνες, οὔτε οἱ ἐκκλησιαστικοί Νόμοι, προβλέπουν ἕνα τέτοιο ἐπιτίμιο δι' ἀρχιερεῖς...». (12-4-1994)

Εἶναι ἀδιανόητο, μιά Συνοδική διάσκεψι, πού ἀποκλείει τήν παρουσία στό κύριο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, νά χαρακτηρίζεται «ὄγδοο Μυστήριο». Παρασυναγωγή θά μπορούσε νά ὀνομαστῇ. Ὁχι, ὅμως, καί Σύνοδος. Πολύ περισσότερο, ὅταν ἡ ἐπισκοπική αὐτή διάσκεψι, μέ τίς ἀθεολόγητες γνώμες της, μέ τίς ἐμπαθεῖς ὁμαδοποιήσεις της, μέ τίς ἀναιτιολόγητες ψηφοφορίες

της («σχεδόν διά βοῆς καί ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ»), καταλύῃ τήν Κανονικότητα καί τή Νομιμότητα καί γίνεταί ἀφορμή λαϊκῶν ἐξεγέρσεων καί ἀπορρίψεων καί τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ καί τῶν προσώπων, πού μετέχουν σ'

πραγματοποιεῖται καί δέν ὀλοκληρώνεται ἐρήμην τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Χωρίς τήν παρουσία τῶν πιστῶν. Σέ μιά αἵθουσα κλειδαμπαρωμένη. Μέ συζητήσεις μεθοδευμένες καί μέ ψηφοφορίες, πού γίνονται μέ ἀναρθρες «βοές». Ὅλα τά Μυστήρια εἶναι Πράξεις τῆς συνόλου Ἐκκλησίας. Προϋποθέτουν τήν ὁλόψυχη συμμετοχή καί συνέργεια ὅλων. Τῶν λειτουργῶν καί τοῦ λαοῦ. Μήτε Βάπτισμα γίνεται δίχως τήν παρουσία τοῦ λαοῦ, μήτε Εὐχαριστία, μήτε Χειροτονία κληρικῶν καί ἐπισκόπων, μήτε ὅποιοδήποτε ἄλλο Μυστήριο.

αὐτόν «ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ».

Ἀπλές διαπιστώσεις αὐτές, πού βγαίνουν ἀπό τή μελέτη τῶν σελίδων τῆς ἱστορίας. Τῆς παλιᾶς καί τῆς πρόσφατης. Καί κανέναν παράγοντα δέ δικαιοῦται νά τίς ἀγνοῇ. Καί δέ νομιμοποιεῖται νά παραχαράσσῃ τά τυπώματα τῆς Πατερικῆς μαρτυρίας, νά στρεβλώσῃ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία καί νά ἀνυψώσῃ σέ περιωπή «δου Μυστηρίου» τήν ὁποιαδήποτε ἐπισκοπική Σύναξι, ἀκόμα καί ἐκείνη, πού ἐπέβαλε, «ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ» ποινές σέ ἀναπολόγητους συνεπισκόπους.

M. A. M. N.

Ἐλλειμμα Θεολογίας ἡ πλησμονή ἀφελείας;

Κατά τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου ἀκούστηκε ἀπό ἐπισκοπικά χεῖλη ἡ ἀθεολόγητη ἄποψι: «*Τό ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας ἐπεβλήθη ὡς ἐπεβλήθη, σχεδόν διά βοῆς καί ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ. Ἐπεβλήθη ὅμως καί ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δι' ἐμέ θον Μυστήριον καί ἔπρεπε νά τό σεβαστοῦν οἱ ἀδελφοί καί νά προσέλθουν ἐν μετανοίᾳ*».

Ἡ φρᾶσι αὕτη εἶναι ἀπαράδεκτη γιά ἕνα ὑπεύθυνο ἄνδρα. Ἡ πρέπει νά τήν ἀποδώσῃ κανεῖς σέ ἔλλειμμα Θεολογίας, ἤ νά τήν καταλογίσῃ ὡς δεῖγμα πλησμονῆς ἀφελείας.

1. Ἀπό τή στιγμή, πού ὁ Συνοδικός ἀγορητής καί οἱ «σύν αὐτῶ» παραδέχονται, ὅτι τό ἐπιτίμιο ἐπιβλήθηκε «σχεδόν διά βοῆς καί ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ» ποιός Νόμος καί ποιά δικονομία ἐπιβάλλει στά θύματα αὐτῆς τῆς αὐθαιρεσίας νά ἀποδεχθοῦν ἀδιαμαρτύρητα τήν πρᾶξι τῆς ἐλαφρότητας καί τῆς ἀσυνειδησίας καί νά προσέλθουν «ἐν μετανοίᾳ» νά δηλώσουν, ὅτι συμμορφώνονται μέ τήν ἐτυμηγορία τῆς ἐκτροπῆς καί ὅτι δέ ζητοῦν πλέον τήν ἀναφλέγῃ τῆς καί τήν κατάργησί τῆς; Σέ ποιό μῆκος καί σέ ποιό πλάτος τῆς οἰκουμένης θά μπορέσῃ νά συναντήσῃ κανεῖς ἄνθρωπο, πού θά εἶναι ἕτοιμος νά ὑποκύψῃ στήν ἀνεύθυνη βία καί πού δέ θά ἐπιδιώξῃ μέ ὅλες του τίς δυνάμεις

νά ἀνατρέψῃ τήν ἀνέρεστη καταδικαστική ἀπόφασι, πού διατυπώθηκε «ἐν πλησμονῇ κακίας καί ἐλαφρότητας» καί πού τόν πλήττει θανάσιμα; Ἄν ὑπάρξῃ ποτέ ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος, θά πρέπει νά χαρακτηριστῇ παράφρων. Γιατί μόνο ἄτομο μέ κλονισμένες τίς φρένες δέχεται, δίχως νά ἐρευνήσῃ καί δίχως νά ἀντιδράσῃ, τήν ὀρμητική βία τῶν πολυμήχανων ἐχθρῶν του.

2. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κατέχει τήν πρώτη καθέδρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας. Ὑποτίθεται ὅτι ἔχει σπουδάσει μέ ἐπιμέλεια καί μέ πνεῦμα μαθητείας τό Κανονικό Δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας. Καί, ὡς ἀπόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἐγκρατής τῶν κανόνων τῆς δικονομίας. Δέ γνωρίζει, ὅτι μετά ἀπό μιά κανονική δίκη (ὄχι δίκη μαϊμου), παρέχεται ἀκόμα καί στόν μεγαλύτερο ἐγκληματία τό δικαίωμα τῆς ἐφέσεως καί τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως; Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, πού οἱ ἐκκλησιαστικοί δικαστές ἐκπληρώνουν εὐσυνείδητα τό καθῆκον τους καί τηροῦν μέ σχολαστικότητα τίς δικονομικές διατάξεις καί ἐξασφαλίζουν τήν ἄνεσι τῆς ἀπολογίας στόν κατηγορούμενο, ἡ πρωτοβάθμια δίκη δέν εἶναι ποτέ τελεσίδικη. Οἱ Ἱεροί Κανόνες καί ἡ ἐκκλησιαστική Νομοθεσία ἐξασφαλίζουν στό λειτουργό, πού καταδικάζεται πρωτόδικα, τό δικαί-

ωμα νά ασκήση ἔφεσι. Καί στήν περίπτωσι τῆς ἀσκήσεως ἐφέσεως, ἡ ποινή ἀναστέλλεται καί ὁ ὑπόδικος συνεχίζει ἀνεμπόδιστα τήν ἐκκλησιαστική του διακονία. Καί μόνο, ὅταν ἡ δικαστική ἀπόφασι καταστή τελεσίδικη, μόνο τότε ἡ διοίκησι ἔχει τό δικαίωμα νά τοῦ ἀπαγορεύσῃ τήν τέλεσι τῶν ἀγίων Μυστηρίων καί τήν ἐκπλήρωσι τῶν ποιμαντικῶν του καθηκόντων. "Ὅλα αὐτά εἶναι ρουτίνα γιά τήν ἐκκλησιαστική Δικαιοσύνη καί κανόνες δικονομικοὶ ἀπαράβατοι γιά τήν παγκόσμια Δικαιοσύνη. "Ὁ κ. Χριστόδουλος δέν τά γνωρίζει; "Ἡ τά παραβιάζει σκόπιμα; Μέ βάσι ποιά δικονομία ἀγνόησε αὐτό τό δικαίωμα καί αὐτή τή δικονομική εὐχέρεια καί παρέσυρε καί τά δύο ἀνώτατα διοικητικά ὅργανα τῆς Ἐκκλησίας στίς τραγελαφικές ἀποφάσεις τῆς 7ης Ἰουλίου καί τῆς 7ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1998; Στήν ἀναιτιολόγητη ἐπιβολή νέων ἐπιτιμίων, πού καί αὐτά τά ἐπέβαλαν μέ «ἐλαφρᾶ τήν καρδίᾳ»;

3. "Ἐγκαιρα, ἀπό τό μήνα Μάϊο, ἕνα μῆνα μετά τήν ἀνάληψι τῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν καθηκόντων ἀπό τόν κ. Χριστόδουλο, εἶχα ἀπευθύνει ἔγγραφο στήν Ἱερά Σύνοδο, μέ τό ὅποιο ζητοῦσα τήν ἀναψηλάφησι ὅλων τῶν ἀντικανονικῶν ἀποφάσεων (αὐτῶν, πού ψηφίστηκαν διά βοῆς καί ἐπιβλήθηκαν «ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ») καί τήν ἐξαφάνισί τους. "Ἀσκησα, δηλαδή, ἔφεσι. Καί τό διοικητικό ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας εἶχε τήν ὑποχρέωσι νά ἀσχοληθῇ μέ τό θέμα, νά ἀναθεωρήσῃ τίς καταδικαστικές ἀποφάσεις καί νά διατυπώσῃ νέα, ἐντιμη ἐτυμηγορία. "Ὁ κ. Χριστόδουλος, παραβιάζοντας τούς ὅρκους του, ὅτι θά σε-

bastῇ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τοὺς Νόμους, ἔρριξε στό καλάθι τῶν ἀχρηστων τήν ἔφεσί μου καί προχώρησε «οἶκοθεν» σέ πρότασι, νά ἐπιβληθῇ καί σέ μένα καί στόν ἀδελφό Ἱεράρχη Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνο, μιά ἀνυπόστατη ποινή ἀκοινωνησίας πέντε ἐτῶν καί μιά δευτέρα, ὑποστατή, ἡ ποινή τῆς ἐκπτώσεως ἀπό τήν ὑπευθυνότητά μας καί τήν ἱερή διακονία μας γιά ὁλόκληρη τή ζωή μας. Καί, στή συνέχεια, κατὰ τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἐνῶ συμφώνησε (δέν σημειώθηκε στά Πρακτικά ἀντίδρασί του) ὅτι ἡ ποινή τῆς ἀκοινωνησίας εἶχε ἐπιβληθῇ κατὰ τό 1993 «ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ», μεθόδευσε τήν ἰσόβια παραμονή της. Νά τά ἀποκαλέσῃ κανεῖς ὅλα αὐτά «τραγέλαφο»; Νά τά χαρακτηρίσῃ σκοτεινές μηχανορραφίες; Νά φωνάξῃ πρὸς κάθε κατεύθυνσι, ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτα, ὅτι προσβάλλουν τήν ἀξιοπρέπεια ὅχι μόνο τῶν θυμάτων ἀλλά καί τῶν δημίων καί ὅτι εὐτελίζουν ἐπικίνδυνα τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς;

Δυστυχῶς, δέ βυθίστηκε τώρα στό πηγάδι τῶν ἀνομιῶν καί τῶν αὐθαιρεσιῶν ὁ κ. Χριστόδουλος. Βρίσκεται ἐκεῖ ἀπό τό 1974, ἀπό τή στιγμή, πού καταδέχτηκε νά ἀρπάξῃ τόν ἐπισκοπικό θρόνο τοῦ σεμονοῦ Ἱεράρχη Ἡλίου καί νά συμπορευτῇ στήν ὁδό τῆς παρανομίας μέ τόν προκάτοχό του Σεραφεῖμ. Κάποιοι τράφηκαν μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἀνύψωσί του στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο θά τόν ἀνέσυρε ἀπό τό χάος τῆς αὐθαιρεσίας. Ἀλλά οἱ ἐλπίδες αὐτές ἀποδείχτηκαν φροῦδες.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΤΑ «ΕΠΙΤΙΜΙΑ ΤΗΣ ΑΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑΣ»

Μετά τīs πρόσφατες αποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. καί τῆς Ι.Σ.Ι.

Τά περίφημα πλέον «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας», τά ὁποῖα, μέ τīs γνωστές μεθοδεύσεις τῆς τότε διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβλήθηκαν τόν Αὐγουστο τοῦ 1993 στούς τρεῖς Μητροπολίτες, κ. κ. Κωνσταντῖνο καί Νικόδημο καί τό μακαριστό Θεολόγο, καί τά ὁποῖα, καίτοι παρῆλθαν πέντε καί πλέον ἔτη, ἐξακολουθοῦν νά ἀπασχολοῦν καί σήμερα τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, εἶναι κανονικῶς ἀνυπόστατα καί νομικῶς παράνομα καί μετά τīs πρόσφατες θλιβερές καί τραγικές αποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. καί τῆς Ι.Σ.Ι. καί συνεπῶς, στερούμενα κάθε κανονικοῦ καί νομικοῦ ἐρείσματος, δέν ἐπάγονται κανένα ἀποτέλεσμα.

Ι. ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΑ

Ἱερός Κανόνας, πού νά προβλέπει τέτοιο «Ἐπιτίμιο» γιά Ἐπίσκοπο καί ἰδιαίτερα γιά Μητροπολίτη, καί μάλιστα μέ τό περιεχόμενο καί τīs συνέπειες, πού προσέδωσε σ' αὐτό ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, δέν ὑφίσταται. Τοῦτο τονίζεται ἀπό ὅλους τούς ἔγκριτους κανονολόγους καί ἐκκλησιαστικούς συγγραφεῖς. Ἡ ἔσχατη κύρωση πού ἐπιβάλλεται σέ Μητροπολίτη, εἶναι αὐτή τῆς καθαιρέσεως. Ἀλλωστε καί ἡ ἀρχική πρᾶξη ἐπιβολῆς των οὐδένα ἱερό Κανόνα ἀναφέρει, καίτοι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τό κύρος αὐτῆς τῆς πράξεως ἦταν ἡ κανονική καί ἡ νομική της θε-

μελίωση. Πρέπει δέ ἐδῶ νά ἐπισημανθεῖ, ὅτι, ἐκτός ἀπό τīs ἀντιδράσεις πολλῶν Ἀρχιερέων, καί ὁ τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος (νῦν Ἀρχιεπίσκοπος) καθῶς καί ὁ Μητροπολίτης Κίτρους μειοψήφησαν κατά τήν ἐπιβολή τους, προφανῶς γιατί πίστευαν ὅτι τά ἐπιτίμια αὐτά δέν εἶχαν οὔτε κανονικό οὔτε νομικό ἔρεισμα. Πάνω σ' αὐτές τīs διαπιστώσεις στηρίχθηκε ἐξάλλου καί ἡ σπουδαία καί ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση, ἐνώπιον τῆς τελευταίας Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Μητροπολίτη Κονίτσης κ. Ἀνδρέου, ὁ ὁποῖος ἀνεπιφύλακτα πρότεινε τήν ἄμεση ἀνάκληση τῶν ἀντικανονικῶν αὐτῶν «Ἐπιτιμίων» καί τήν ἀποκατάσταση τῶν Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι τόσο ἄδικα ὑπέστησαν ἐπί μακρόν τīs συνέπειες ἀπό τīs ἀντικανονικές αὐτές ἐνέργειες τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

ΙΙ. ΝΟΜΙΚΩΣ ΠΑΡΑΝΟΜΑ

Σύμφωνα μέ τīs διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 παράγρ. 1 τοῦ Κ.Χ.Ε. (Ν. 590/1977) «Τά παραπτώματα τῶν κληρικῶν καί μοναχῶν.... τά συνεπαγόμενα κανονικές κυρώσεις, ἐκδιχάζονται ὑπό τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων...». Κατά συνέπεια ἡ Δ.Ι.Σ. πού ἐπέβαλε τήν ἔσχατη αὐτή κύρωση στούς Μητροπολίτες, ἐστερεῖτο παντελῶς ἀρμοδιότητος. Ἀρμόδια δέ νά ἐπιληφθοῦν τῶν κανονικῶν παραπτωμάτων,

πού θά ἀποδίδονταν στους Μητροπολίτες, ἦταν ἀποκλειστικῶς καί μόνο τά Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια, στά ὁποῖα ἀνήκει καί ἡ ἀρμοδιότητα γιά τήν ἐπιβολή ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν καί μόνο μετά τήν τήρηση τῆς εἰδικῶς προβλεπόμενης ἀπό τό Ν. 5383/1932 διαδικασίας.

Ἀλλά καί ἂν ἀκόμη, ἐρμηνεύοντας τό περιεχόμενο τῆς ἀρχικῆς πράξεως τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10/8/1993, ἤθελε θεωρηθεῖ ὅτι τά ἀποτελέσματά της ταυτίζονται μέ ἐκεῖνα τοῦ «ἀφορισμοῦ», καί πάλι ἡ πράξη αὐτή τῆς Δ.Ι.Σ. εἶναι παράνομη, διότι ἀποκλειστικῶς ἀρμόδια γιά τήν ἐπιβολή αὐτῆς τῆς κυρώσεως (ἀφορισμός) εἶναι μόνο ἡ Ι.Σ.Ι., κατὰ τή ρητὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 4 παρ. θ' τοῦ Κ.Χ.Ε. καί μάλιστα μέ τήν αὐξημένη πλειοψηφία τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 «τουλάχιστον τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας...». Τέτοια ὅμως ἀπόφαση τῆς Ι.Σ.Ι., μέ τήν ἀξιούμενη αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 δέν ὑφίσταται. Καί ναί μέν, σέ χρόνο πολύ μεταγενέστερο (19/10/-1994) καί μετά τήν ἔκδοση τῶν «ἀνακλητικῶν» (βλ. διαπιστωτικῶν) Π. Δ/των, εἰσήχθησαν τά «ἐπιτίμια» πρὸς ἐπικύρωση ἀπὸ τήν Ι.Σ.Ι., αὐτό ὅμως τελικά δέν ἐπιτεύχθηκε, γιατί ἡ πρὸταση αὐτή δέν συγκέντρωσε τά 2/3 τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν, ἀφοῦ ἐπὶ συνόλου 77 Ἱεραρχῶν ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν «Ἐπιτιμίων» 39 καί ὄχι 51 Μητροπολίτες.

III. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ἡ προσφάτως ὅμως συνελθοῦσα, μετά τήν ἀλλαγὴ ἡγεσίας στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, Δ.Ι.Σ. τῆς 10/7/1998

νόμιμα, κατ' ἀρχήν, ἐπιλήφθηκε τοῦ θέματος γιά τήν «ἄρση» τῶν «Ἐπιτιμίων» ἔστω καί μέ περιορισμένα ἀποτελέσματα χωρίς ἀναδρομικὴ ἰσχὺ καί μόνο γιά τό μέλλον. Καί τοῦτο γιατί, τό ἴδιο ὄργανο (Δ.Ι.Σ.) πού ἐξέδωσε τήν ἀρχικὴ ἀντικανονικὴ καί παράνομη πράξη, αὐτό ἦταν τό ἀρμόδιο καί νά τήν ἀνακαλέσει, ἀποκαθιστώντας ἔτσι τό ἴδιο τήν κανονικότητα καί νομιμότητα πού τόσο βάνουσα εἶχαν διαταραχθεῖ μέ τίς προηγούμενες ἀντικανονικὲς καί παράνομες ἐνέργειές του.

Ἐπακολούθησε ἡ τελευταία Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς 7/10/-1998, ἡ ὁποία, μετά τὴ γνωστὴ καί γενναία εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτη κ. Ἀνδρέου, μέ ἓνα θλιβερό σκεπτικὸ πού ἀποτυπώνεται ἀνάγλυφα στὰ τηρηθέντα Πρακτικά, ἀποφάσισε μέ 46 ψήφους ἐντελῶς αὐθαίρετα καί ἀναιτιολόγητα «...ΟΤΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΟ ΕΠΙΤΙΜΙΟ...». Ἀλλά τό «ἀτύχημα» γιά τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι καί ἡ νεώτερη δεύτερη αὐτὴ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας περὶ παραμονῆς τῶν «Ἐπιτιμίων» δέ συγκέντρωσε τήν ἀξιούμενη πλειοψηφία τῶν 2/3 τῶν Μητροπολιτῶν, ἀφοῦ ἐψήφισαν γιά τήν παραμονή των 46 Μητροπολίτες, καί ὄχι 51.

Πρέπει ὅμως ἐδῶ νά ἀναφερθεῖ καί τοῦτο τό χαρακτηριστικόν. Μητροπολίτης (γνωστῆς ταυτότητας ἀπὸ τὰ Πρακτικά) διατύπωσε τὴν ἄποψη ὅτι ἡ ἄρση τῶν «Ἐπιτιμίων» δέν ἦταν θέμα ἀρμοδιότητος τῆς Δ.Ι.Σ., ἀλλὰ ἀποκλειστικὰ τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία μάλιστα, ὅπως τόνισε, θά ἀποφάσιζε μέ τήν

αύξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3! Καί ἐνῶ τώρα ὁ Σεβασμιώτατος ὑποστήριξε στήν Ἱεραρχία ὅτι γιά τήν ἄρση τῶν «Ἐπιτιμίων» ἐπιβάλλεται ἡ εἰδική αὐτή διαδικασία καί πλειοψηφία, ὁ ἴδιος, μαζί μέ τούς ἄλλους συνεπισκόπους του, ἀνέχθηκε, χωρίς καμμία διαμαρτυρία, τήν ἐπιβολή τους (πού εἶναι τό μεῖζον) ἀπό μόνη τότε τῆς Δ.Ι.Σ. Καί τό ἀκόμη χειρότερο, δέχθηκε ἀναντίρρητα καί τήν ἔκδοση τῶν «ἀνακλητικῶν» (βλ. διαπιστωτικῶν) Π. Δ/των, πού εἶχαν μοναδικό ἔρεισμα τήν παράνομη, κατά τήν ὑποστηριζόμενη τώρα ἄποψή του, ἀπόφασι τῆς Δ.Ι.Σ. (!). Δύο μέτρα καί δύο σταθμά.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἀνακεφαλαιώνοντας τίς σχέψεις αὐτές καταλήγουμε ἐπιγραμματικά στά ἑξῆς συμπεράσματα:

1. Τά «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας», μέ τό περιεχόμενο τῆς ἀρχικῆς πράξης τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10/8/1993, εἶναι κανονικῶς ἀνυπόστατα, μή προβλεπόμενα ἀπό κανένα Ἱερό Κανόνα.

2. Τά «Ἐπιτίμια» αὐτά εἶναι καί παράνομα, λόγω ἀναρμοδιότητος τοῦ ἐπιβαλόντος αὐτά ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας (Δ.Ι.Σ.).

3. Δέν ἐπικυρώθηκαν ἀπό τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς 19/10/-1994, γιατί δέ συγκεντρώθηκε ἡ αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της.

4. Νόμιμα, κατ' ἀρχήν, ἐπιλήφθηκε τοῦ θέματος τό ἴδιο ὄργανο πού παράνομα τά ἐπέβαλε δηλαδή ἡ Δ.Ι.Σ. τῆς 10/7/1998 καταλήγοντας, ἔστω καί σέ περιορισμένα ἀποτελέσματα, ἀφοῦ τά «Ἐπιτίμια» δέν ἀνακλήθηκαν ἀπό τό χρόνο ἐπιβολῆς τους (ex tunc), ἀλλά ἤρθησαν γιά τό μέλλον (ex nunc).

5. Ἡ ἀπόφασι τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 7/10/1998 περί παραμονῆς τῶν «Ἐπιτιμίων» δέν εἶναι νόμιμη καί σύμφωνη μέ τόν Κ.Χ.Ε., γιατί καί πάλι δέ συγκέντρωσε τήν αὐξημένη νόμιμη πλειοψηφία τῶν 2/3.

Μέ τά δεδομένα αὐτά τά ἐπίμαχα «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας», πού δέν προβλέπονται ἀπό κανένα Ἱερό Κανόνα καί ἐπιβλήθηκαν ἀναρμοδίως ἀπό τή Δ.Ι.Σ., χωρίς οὐδέποτε νά ἐπικυρωθοῦν ἀπό τήν Ι.Σ.Ι. μέ τή νόμιμη πλειοψηφία, εἶναι ANTIKANONIKA καί ANΥΠΟΣΤΑΤΑ καί δέν ἐπάγονται κανένα ἀποτέλεσμα.

Γ.Ι.

Τό δῆθεν ἐπιτίμιον κατά τῶν τριῶν Ἀρχιερέων, τό ὁποῖον ἐπέβαλε ἡ περυσινή Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος πρὸς τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ἐπεκρίθη δριμύτατα ὑπὸ τοῦ νομομαθοῦς Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου, μέλους τότε τῆς Διαρκoῦς Ἱεραῦς Συνόδου καί ὑπὸ τοῦ ἐπίσης τότε μέλους Κίτρους κ. Ἀγαθονίκου». (Ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος).

Ληστεία ἐν μέσῃ Ἀττικῇ

Ἡ Ἱερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ἁγ. Ἐφραίμ
καταγγέλλει στήν Ἱερά Σύνοδο
τό Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη,
τό φίλο καί στενό συνεργάτη
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου.

(Ἀπόσπασμα τῆς καταγγελίας).

«...Ὅλα αὐτά ἀπαγορεύονται ἀπό
τούς Νόμους, τούς Κανονισμούς καί
τούς Ἱερούς Κανόνες καί διαθέτομεν
τήν ψυχικήν δύναμιν ν' ἀντισταθοῦμεν
εἰς πᾶσαν πονηράν σχετικῶς μεθοδεῖαν.
Καί θά τό πράξωμεν διά τό καλό τοῦ
Μοναχισμοῦ, τήν ἡρεμίαν μας καί τήν
δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Δέν πτοοῦμεθα
δέ ἀπό τήν τακτικήν τῆς κατατρομο-
κρατήσεώς μας δι' ἐπιβολῆς ἐπιτιμίου
ἀκοινωνησίας εἰς δύο Μοναχάς, οὔτε μέ
τήν διακηρυσσομένην, καί μή γνωστο-
ποιουμένην, δίωξίν μας ἐνώπιον τοῦ
Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ ἀλήθεια
εἶναι μέ τό μέρος μας καί τοῦλάχιστον
κατ' ἔφεσιν θά ἀποδοθῇ Δικαιοσύνη.

...Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπό τῆς με-
ταθέσεώς του εἰς Ἀττικήν, διαρκῶς
ἐζήτηι καί ἐλάμβανεν παρά τῆς
Ἡγουμένης διάφορα χρηματικά ποσά,
χρησιμοποιήσας κατ' ἀρχάς πρός τοῦτο
τόν Ἱερέα Θεόδωρον Γρύλλην, ὁ ὁποῖος
παρέλαβεν κατά καιρούς ἀπό τήν Γε-
ρόντισσαν χωρίς ἀποδείξεις διά λογα-

ριασμό τοῦ Μητροπολίτη πολλά ἐκα-
τομμύρια δραχμές καθώς καί τήν κατά
καιρούς ἀλληλογραφίαν τοῦ μοναστη-
ριοῦ καί τό περιεχόμενον στίς ἐπιστολές
συνάλλαγμα εὐλαβῶν Χριστιανῶν τῆς
ἀλλοδαπῆς, πού ἔστελλαν κάποιο ποσό
διά «ἓνα κερί» ἤ πρός ἐνίσχυσιν τοῦ
ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀργότερα ὁ
ἴδιος ὁ Μητροπολίτης παρελάμβανε
ἀπό τό Μοναστήρι τά ποσά, τά ὁποῖα
ἀνέρχονται σέ δεκάδες ἐκατομμύρια,
χωρίς ἀποδείξεις καί πάλι. Ἡ Γε-
ρόντισσα δεχόταν τά πάντα καί ὑποχω-
ροῦσε γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας γιά
νά τόν ἡρεμῇ καί νά μήν ἀπειλῇ τό μονα-
στήρι. Πέραν αὐτοῦ διά τῆς παρεμβάσε-
ως τοῦ Μητροπολίτη ἀνετέθη ἄνευ δια-
γωνισμοῦ ἡ λιθεπένδυσις τοῦ Καμπα-
ναριοῦ στόν ἐργολάβον Διον. Μπαρζόν
ἀντί ποσοῦ 35.000.000 δραχμῶν, ἐνῶ
τό ἀληθές κόστος του δέν ἡδύνατο νά
ὑπερβῇ καί δέν ὑπερέβη, ὅπως ἐβεβαίω-
σεν καί ὁ Διον. Μπαρζός τόν δικηγόρον
καί τήν μηχανικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τό
ποσόν τῶν 14.000.000 δραχμῶν, στήν
ἀκραίαν περίπτωσιν, ὁ δέ ἀρμόδιος μη-
χανικός τῆς ναοδομίας κ. Ξυδιᾶς ἐπέμε-

νεν ὅτι τό ἔργον δέν ἡμπορεῖ νά ὑπερβῇ τά 7-8 ἑκατομμύρια.

Σημειώνομεν ἀκόμη ὅτι ὁσάκις ὁ Σεβασμιώτατος προσήρχετο εἰς ἐσπερινόν ἢ ἄλλην ἀκολουθίαν, ἐλάμβανε κάθε φοράν ὑπερβολικά ποσά πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν. Τό ὀλιγώτερον, πού ἐλάμβανε σέ ἀπλή ἐπίσκεψη, ἦτο τό ποσόν τῶν 500.000 δραχμῶν. Ἐάν διά τά ποσά, τά ὁποῖα κατά καιρούς κατά τόν ἄνω τρόπον ἔλαβεν ὁ Μητροπολίτης ἄνευ ἀποδείξεως, εἶχον χορηγηθῇ ἀποδείξεις, εἶναι βέβαιον ὅτι τά ἔσοδα τῆς Ἱ. Μονῆς θά ἐνεφανίζοντο ὑψηλότερα καί δέν θά ἐπεκαλεῖτο οὗτος τοῦτο εἰς βάρος τῆς Μονῆς.

...Ἡμεῖς τηροῦμεν σχολαστικῶς τίς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 Κανονισμοῦ περί μελέτης καί ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων. Προβαίνομεν εἰς Διακηρύξεις καί λαμβάνομεν προσφοράς, τίς ὁποῖες ἀποστέλλομεν στόν Μητροπολίτην πρός ἔγκρισιν. Πλήν ὅμως, οὗτος κρατεῖ αὐτάς ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους καί ἀρνεῖται νά τάς ἐγκρίνῃ ὑποστηρίζων ὅτι θέλει ὁ ἴδιος νά κάμῃ τήν δημοπρασίαν καί νά λάβῃ τίς προσφορές, πρᾶγμα παράνομον. Δέν δύναται πλέον ἡ Ἀδελφότης νά συμμετέχῃ καί νά καλύπτῃ τέτοιες ἐργολαβίες, ὅπως τοῦ καμπαναριοῦ, ὅσα ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας καί ἄν ἐπιβληθοῦν, καθῶς καί ἀπειλές καί προσπάθειες γιά τήν διάλυσή της. Ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας ἀνακύπτει νόμιμος εὐχέρειά μας νά ἐκτελέσωμεν τά ἔργα λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος καί τῆς ἐκπεφρασμένης ἀρνητικῆς ἔναντι ἡμῶν διαθέσεως τοῦ Μητροπολίτου. Μόνον εἰς μίαν περίπτωσιν δέν ἐνηργήθη Δημοπρασία

ὑφ' ἡμῶν. Αὐτή τοῦ Καμπαναριοῦ, ὅπου ὁ ἐργολάβος ἦλθεν κατά σύστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἄνευ διαγωνισμού.

...Ὁ Κύριος νά ἐλεήσῃ ὅλους. Βοηθεῖστε μας, σᾶς ἰκετεύομεν, νά διατηρήσωμεν τό Μοναστήρι μας μακράν πάσης ἐπιβουλῆς, ἡ ὁποία ἐξεγείρει συνειδήσεις στήν Ἑλλάδα καί τό Ἐξωτερικό...».

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 1-10-1998

Κατασπαζόμεθα τήν δεξιάν σας

Ἐκζητοῦσαι τάς Ἀγίας Εὐχᾶς Ὑμῶν

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἡ Καθηγουμένη ΜΑΚΑΡΙΑ

ΜΟΝΑΧΗ

Τά μέλη τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου

Μοναχή Θεοδοσία

Μοναχή Εὐπραξία

Μοναχή Παρασκευή

Ἡ καταγγελία αὐτή, σαφῆς, θαρραλέα καί ἀποκαλυπτική δέν ἐπιδέχεται μήτε ὑποτίμησι μήτε κουκούλωμα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὀλόκληρη ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχουν ὑποχρέωσι νά κινήσουν ἄμεσα τή δικαστική διαδικασίαν καί νά καταλογίσουν εὐθύνες. Καί ὅμως δέν ἔκαναν τό καθήκον τους. Προσπάθισαν νά τήν παρακάμψουν. Νά καλύψουν τόν ἔνοχο Μητροπολίτη. Καί νά κρύψουν ἀπό τόν ἐλληνικό λαό τήν ἐγκληματική ἐπέμβασί του στό ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τρεῖς μῆνες ἔχουν περάσει ἀπό τότε, πού τά ἀνυπεράσπιστα θύματα, ἡ ἐνενηντάχρονη ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί οἱ μοναχές, πού μετέχουν στό ἡγουμενοσυμβούλιο, συνέταξαν τήν καταγγελία τους, τήν ὑπέγραψαν καί

τήν υπέβαλαν στην Ἱερά Σύνοδο. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν εἰσηγήθηκε τήν πα-
ραπομπή τοῦ ὑπόλογου Μητροπολίτη
Μπεζενίτη στό Ἐκκλησιαστικά Δικα-
στήρια. Στά δελτία,

πού καταχωροῦνται οἱ συζητήσεις καί οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱε-
ραῆς Συνόδου δέν ἀ-
ναγράφεται σχετική
πληροφορία. Ἀντί-
θετα, ὑπάρχει ἡ
πληροφορία, ὅτι ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος ἐ-
πιχείρησε νά συμβι-
βάσῃ τόν ἔνοχο Μη-
τροπολίτη μέ τό
Μοναστήρι. Καί σέ
προφορικές δηλώ-
σεις του, ὁ ἐπὶ τοῦ
Τύπου Σύεδρος,
Μητροπολίτης Ξάν-
θης κ. Παντελεή-
μων, ἀνακοίνωσε,
ὅτι «τό θέμα βαίνει
πρός διευθέτησι».
Ἀλλά πῶς εἶναι
δυνατό τό πελώριο
αὐτό σκάνδαλο νά
κλείσῃ μέ συμβιβα-
σμό; Ἀραγε πρότει-
νε ὁ Μακαριώτατος
νά ἀποσιωπήσουν οἱ
μοναχές τό γεγονός;

ὅτι ὁ Μητροπολίτης καταλήστεψε τά
ταμεῖα τῆς Μονῆς; Ἡ μήπως πρότεινε
στό Μητροπολίτη νά ἐπιστρέψῃ τίς δε-
κάδες τῶν ἑκατομμυρίων, πού ζήτησε
καί εἰσέπραξε παράνομα ἀπό τή Μονή,
δίχως νά δώσῃ καί τή σχετική ἀπόδειξι;

Τίποτε ἀπό αὐτά. Ἡ ἀνακοίνωσι
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱεραῆς Συν-
όδου, πού δημοσιεύεται αὐτούσια σέ
τούτη τή σελίδα, ἀποκαλύπτει τό μέγε-

θος τοῦ ἐγκλήμα-
τος.

Τί ἀνακοίνωσε ἡ Ἀρχιεπισκοπή τεία τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, γιά τό σκάνδαλο Μπεζενίτη.

«Γιά τήν ἀμφισβήτηση τῶν κανο-
νικῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Σεβ. Μη-
τροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεή-
μονος ἐπὶ τῆς Ἱεραῆς Μονῆς Εὐαγ-
γελισμοῦ Νέας Μάκρης (ἀγ.
Ἐφραίμ) ὑπό τῆς Ἀδελφότητος, ἡ
Ἱερά Σύνοδος ἀνακοινώνει ὅτι:

1. Ἐχει ἀνατεθεῖ στόν Σεβ. Μη-
τροπολίτην Ξάνθης κ. Παντελεή-
μονα μεσολαβητική προσπάθεια
ὥστε νά διευθετηθῇ τό θέμα καί
νά ἀποκατασταθοῦν οἱ κανονικές
σχέσεις μεταξύ τῆς Ἱεραῆς Μονῆς
καί τοῦ Μητροπολίτου. Περί
τούτου ὑπάρχουν εὐοίωνες προο-
πτικές.

2. Τά ἀναφερόμενα εἰς δημοσι-
εύματα ἐφημερίδος περί διορι-
σμοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἀνακριτοῦ
ὑπό τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, εἶναι
ἀνυπόστατα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς
Ἱεραῆς Συνόδου».

1. Ἀντί νά γί-
νουν ἀνακρίσεις, γιά
νά διαπιστωθῇ ἡ εὐ-
θύνη τοῦ κ. Παντε-
λεήμονα, ἡ Σύνοδος
παρουσίασε τήν ὑ-
πόθεσι, ὡς προσπά-
θεια ἐκ μέρους τῆς
Μονῆς νά ἀμφισβη-
τήσῃ τίς μητροπο-
λιτικές ἀρμοδιότη-
τες.

2. Ἡ ἐντολή
στόν Μητροπολίτη
Ξάνθης εἶναι νά δι-
ευθετηθῇ τό θέμα
καί νά ἀποκατα-
σταθοῦν οἱ κανονι-
κές σχέσεις μεταξύ
τῆς Μονῆς καί τοῦ
Μητροπολίτου.
Δηλαδή μεθοδεύ-
τηκε ἕνα ἀνεξήγη-
το, ἀλλά καί σκαν-

δαλωδέστατο κουκούλωμα.

Γιά κείνους, πού γνωρίζουν τά
πράγματα, ἡ ἐξήγησι εἶναι φανερή. Ὁ
Μητροπολίτης Μπεζενίτης ἀσκεῖ δε-
σμευτική ἐπιρροή στόν Ἀρχιεπίσκοπο

ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΡΙΠΕΣ

300 μέρες γαμπρός

Συναδελφος νεωκόρος μέ αίφνι-
διάσε. Δίπλα τά σπίτια μας. Οί πόρτες
μας όλάνοιχτες σέ έπισκέψεις καί σέ
συναδελφικά κουτσομπολιά. Πότε
μιλούσαμε γιά τούς κοινούς μόχθους καί
τά κοινά ντέρτια. Καί πότε γιά τά στρα-
βοπατήματα τών ρασοφόρων, πού με-
ταδίνονται από στόμα σέ στόμα ή από
τηλέφωνο σέ τηλέφωνο καί σέ μηδέν
χρόνο γίνονται βούκινο. Τά θέματα
άπειρα. Βγαλμένα όλα από τήν έκκλη-
σιαστική επικαιρότητα. "Όταν κανείς
βρίσκεται κοντά σέ παπάδες καί σέ δε-
σποτάδες έχει στή γλώσσα του ένα
πλούσιο ρεπερτόριο.

Τούτη τή φορά μού μίλησε μέ πα-
ραβολές. Καί δυσκολεύτηκα νά μπώ
στό ντορό τών συλλογισμών του.

-Εϊδες γαμπρό, πού νά φοράη τά
γαμπριάτικα 300 όλόκληρες μέρες; Καί

νά του προσφέρουν βαρύτιμα δώρα καί
νά τον ραίνουν αδιάκοπα μέ άνθοπέταλα
καί νά τον χειροκροτούν δίχως σταμα-
τημό;

Μου πέταξε αυτό τον αίνιγματικό
λόγο καί άπόμεινε νά περιμένη τήν
άπάντησί μου.

Έγώ μάζεψα τό νοῦ μου γιά νά
σχεφτώ. Γαμπρός 300 όλόκληρες μέ-
ρες! Καί άνθοπέταλα καί χειροκροτή-
ματα καί εύχές καί δώρα καί όλα όσα
συνταιριάζονται μέ τό γαμπριλίχι, νά
συνεχίζονται κοντά ένα χρόνο! Κάτι δέν
πρέπει νά πάη καλά. Κάποια βίδα δέν
πρέπει νά δουλεύη σωστά. Σά δέν μπο-
ρούσα νά άπαντήσω, προσπάθησα νά
του ρίξω πίσω τήν πάσα.

-Τότε θάπρεπε νά ύπάρχη καί νε-
ωκόρος, πού 300 μέρες θά κρατάη στό
χέρι τή σκούπα καί θά μαζεύη τά σαπι-
σμένα άνθοπέταλα καί τά ρίζια από τίς
πλάκες καί από τά χαλιά της Έκκλησί-
ας. Αὐτός θά πρέπει νά παίρνη ύπερω-
ρίες καί επίδομα άνθυγιεινής έργασίας.
Νά σοῦ πῶ τήν αλήθεια, άν πληρώνουν
έτσι, εἶμαι έτοιμος νά πάω καί νά ανα-
λάβω τή δουλειά. Καί ἄς εἶναι γιά τό

Χριστόδουλο. Ό κ. Χριστόδουλος δέ
διαθέτει τή δύναμι νά τον θίξη. Καί
άγωνίζεται νά κουκουλώση τό σκάνδα-
λο καί νά έμφανίση καθαρό τον σκανδα-
λοποιό συνιεράρχη του καί ψηφοφόρο
του.

"Άλλωστε καί στά ἄλλα οίκονομι-
κά σκάνδαλα ό κ. Χριστόδουλος δέν
τόλμησε. Πίστειπε, πώς άπλώνοντας
τόν άρχιερατικό μανδύα του θά μπορέ-

ση νά τά καλύψη. "Όμως, άν ζοῦσε τή
στιγμή αὐτή ό Κοζάνης Διονύσιος, θά
του έπανελάμβανε αὐτό, πού εἶχε πῆ
παλιά στόν τότε Άρχιεπίσκοπο Σερα-
φείμ. "Ότι ό μανδύας του εἶναι διάτρη-
τος καί τά σκάνδαλα φαίνονται. Διακρί-
νονται μέ όλες τους τίς διαστάσεις καί
μέ όλες τους τίς ιδιότητες. Προβάλλουν
μέ τήν άποκρουστική θωριά τους καί μέ
τήν άπαίσια δυσοσμία τους.

ἴδιο πρόσωπο. Θά καλέσω καί τό σκουπιδιάριο αὐτοκίνητο τοῦ Δήμου νά στέκεται μόνιμα ἔξω ἀπό τό Ναό καί νά φορτώνη τά σακιά μέ τά λουλούδια.

Γέλασε. Καί ἄρχισε νά μέ δασκαλεύη καί νά μοῦ ἐξηγή τό μῦθο του.

-Δέ μοῦ λές; Ὅταν γίνεται κάποιος δεσπότης, δέ λένε πώς νυμφεύεται τή Μητρόπολί του; Δέ λένε, πώς εἶναι ὁ ἐκλεκτός νυμφίος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πού συνάπτει γάμο καί πού εἶναι ὑποχρεωμένος νά μείνῃ κοντά στή νύφη του γιά ὅλη του τή ζωή;

-Κάτι τέτοιο τό ἔχω ἀκούσει καί ἐγώ. Καί εἶδα καί σέ κάποιες χειροτονίες δεσποτάδων νά μοιράζουν καί κουφέτα.

-Τώρα μπαίνεις στό νόημα, μοῦ εἶπε, κάνοντας καί κάποιο μορφασμό, πού ἔδειχνε ἱκανοποίησι καί ὑπεροχή. Τώρα, θά μπορέσης νά ξεδιαλύνης τό αἰνιγματικό μου ἐρώτημα.

Βασάνισα λίγο τό μυαλό μου, γιά νά βρῶ τό πορτάκι καί νά μπῶ στή σκέψι του. Ἀλλά δέν τό κατάφερα. Ἐκεῖνος συνέχισε.

-Τόν Ἀπρίλη δέν ἔγινε Μακαριώτατος ὁ Χριστόδουλος; Τότε δέν ἔγινε ἡ ἐκλογή του καί ἡ ἐνθρόνισί του; Τότε οἱ φίλοι του καί οἱ θαυμαστές του δέν τόν ἐπνίξαν στά λουλούδια καί δέν τόν σήκωσαν στόν πέμπτο οὐρανό μέ τά χειροκροτήματα;

-Καί ἔγιναν παράτες καί χτύπησαν τύμπανα καί ἔτρεξαν οἱ κάμερες νά ἀπαθανατίσουν τίς σκηνές, συμπλήρωσα ἐγώ, πιστεύοντας, ὅτι πιά εἶχα πιάσει τή λύσι τοῦ αἰνίγματος.

-Ὁ γαμπρός τιμήθηκε, συνέχισε ὁ συνάδελφος νεωκόρος. Καί τιμήθηκε μέ νωπά, ἀνοιξιάτικα ἄνθη. Κομμένα κείνη τήν ὥρα. Δέν εἶμαι βέβαιος ἂν κόπηκαν ἀπό τοὺς κήπους τοῦ ποιμνίου του ἢ ἂν ἀγοράστηκαν μέ δικά του χρήματα. Τί τά θέλει τά παραπέρα; Τί νόημα ἔχουν ἀπό κεῖ καί πέρα οἱ παράτες καί τά λουλούδια καί τά χειροκροτήματα καί οἱ ἐπευφημίες; Μπορεῖ νά κρατήσῃ τό γαμπριάτικο πανηγύρι 300 μέρες; Καί, κατὰ πού δείχνουν τά πράγματα, ἔχει τό κουράγιο νά τό τραβήξῃ καί πέρα ἀπό τίς τριακόσιες μέρες. Δέ βλέπει, ὅτι κάπου ἐκεῖ, στήν πλησμονή καί στήν ἐπανάληψι ἀρχίζει τό φαιδρό; Ὅτι οἱ σοβαροὶ ἄνθρωποι, καθὼς παρακολουθοῦν καθημερινά τίς γνωστές σκηνές τῆς ὑποδοχῆς καί τίς τυποποιημένες ἐκδηλώσεις τῆς δῆθεν ἀγάπης καί τοῦ δῆθεν σεβασμοῦ, πού τίς μεθοδεύουν οἱ παρατρεχάμενοι, ἢ γελοῦν καί κουτσομπολεύουν ἢ διατυπώνουν πικρά σχόλια γιά τή συμπεριφορά του;

Δέν εἶχα λόγο νά διαφωνήσω μέ τό συνάδελφο. Ἀπόσυρα τήν πρότασί μου νά ἀναλάβω τήν ἀποκομιδή τῶν σαπισμένων λουλουδιῶν. Καί ἔμεινα μέ τήν καρδιά πικραμένη.

-Πολύ τραλαλά... Καί λίγη σοβαρότητα. Ἐνας Ἀρχιεπίσκοπος γελοιοποιεῖται μέ τίς ἀσταμάτητες περιοδεῖες του καί μέ τίς σικέ ἐκδηλώσεις του. Μέ τά χειροκροτήματα. Τά ροδοπέταλα. Τίς μουσικές. Τά βαρύτιμα δῶρα. Ἀπό λειτουργός τοῦ Θεοῦ μεταμορφώνεται σέ στάρ. Ἡ σέ πολιτικάντη ρουτίνας.

Ἀναστέναξα. Καί εἶπα: Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ νεωκόρος

Αρνητική καί καταλυτική ή αυτοσυνειδησία τοῦ Πατριαρχικοῦ κλιμακίου. Οἱ Φαναριῶτες θεωροῦν, ὅτι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τοὺς ἔχουν διορίσει ὡς τροχονόμους στήν ἱστορική διαδρομή τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καί τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Καί ὅτι αὐτοί «ἐξ ὀφικίου» ἔχουν τό προνόμιο καί τό ἀποκλειστικό δικαίωμα νά συντονίζουν τίς τοπικές Ἐκκλησίες καί νά ἐπιλύουν, ὡς ἀνώτατη ἐξουσία, τά προβλήματα καί τίς τριβές, πού δημιουργοῦνται στή ροή τοῦ χρόνου.

Ἡ ἀνεδαφική αὐτή καί ἀρρωστημένη αυτοσυνειδησία ταλανίζει τήν Ὁρθόδοξη

οἰκογένεια καί ἐπηρεάζει ἀρνητικά τίς διορθόδοξες ἐπικοινωνιές. Στέκεται ἐμπόδιο στήν ἀνάπτυξη τῆς συνοδικότητας. Προκαλεῖ τήν ψυχρότητα καί τήν πόλωση μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν. Ὅσες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες συντονίζονται μέ τήν ἀπαίτησι τοῦ Πατριαρχείου, μπαίνουν στή σκιά τῆς ὑποτελείας. Καί ὅσες ἀρνοῦνται νά σκύψουν τό κεφάλι καί νά ἀναγνωρίσουν τόν αὐτόκλητο ἀφέντη, στιγματίζονται ὡς ἐπαναστάτριες καί ὡς ἀνατροπείς τῆς διορθόδοξης ἰσορροπίας.

Πρόσφατα, ἡ ἡγεμονική καί

ἀντισυνοδική διάθεσι τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκφράστηκε δυναμικά καί προκλητικά κατά τή διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας στό Φανάρι. Ὅταν στό τραπέζι τῆς συζητήσεως κατατέθηκε ὁ σχεδιασμός τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας νά ἰδρύσῃ γραφεῖο στήν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, στίς Βρυξέλλες, ἡ ἀντίδρασι τῶν Φαναριωτῶν ὑπῆρξε ἔντονη

καί θυελλώδης. Προσπάθησαν νά καθυποτάξουν καί νά ἀποδυναμώσουν τήν ἐλληνική παρουσία στό κέντρο τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐξελίξεων. Πρόβαλαν ἀνοιχτά τήν ἀπαίτησι, νά κρατήσουν αὐτοί τήν καθολική ἐκπροσώπησι τῆς Ὁρθοδοξίας, σάν κλιμάκιο Παπικό, πού ἀντιπροσωπεύει στό σύνολό του τό Ρωμαιοκαθολικό κόσμο. Καί οἱ τοπικές, Αὐτοκέφαλες καί Αὐτοδιοίκτητες, Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες νά ἐνταχθοῦν σέ ἓνα σχῆμα ὑποταγῆς καί ἐξαρτήσεως.

Σέ κάποια στιγμή, πού ἀπό τήν ἐλληνική πλευρά προτάθηκε σάν συμβιβαστική λύσι-νά ὑπάρξῃ, ἐκτός ἀπό τά αὐτοτελῆ γραφεῖα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἓνα συντονιστικό ὄργανο, στό

Ἡ ἀρνητική αὐτοσυνειδησία

όποιο θά μετέχουν όλες οι Ὁρθόδοξες ἀντιπροσωπεῖες, ἡ ἄρνησι τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὑπῆρξε ἄμεση καί κάθετη. Οἱ Φαναριῶτες δέ δέχτηκαν οὔτε κἂν νά συζητήσουν τήν πρότασι. Γιατί φοβήθηκαν, ὅτι ἡ δημιουργία ἐνός διορθόδοξου γραφείου, μέ ἀρμοδιότητα νά καταστρώνη κοινά προγράμματα καί νά συντονίζη τίς ἐνέργειες, θά ἔσπρωχνε στό περιθώριο τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Θά τοῦ ἀφαιροῦσε τήν αἴγλη τοῦ συντονιστικοῦ παράγοντα. Θά τό ἀποδείκνυε ἰσότιμο καί ἰσόκυρο μέ ὅλες τίς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Οἱ ἀκραίες αὐτές ἀπόψεις δέ βγαίνουν, αὐθαίρετα καί συμπερασματικά, ἀπό τό σύνολο τῶν συζητήσεων. Διατυπώθηκαν ἀνοιχτά ἀπό τό Μητροπολίτη Ἐφέσου Χρυσόστομο, πρῶτο κατά τήν τάξι στήν Ἱεραρχία τοῦ Πατριαρχείου.

Ὁ κ. Χρυσόστομος εἶπε: «Θά ἤθελα, Μακαριώτατε, νά ἐπιστήσω τήν προσοχή στήν εὐαισθησίαν, πού ἔχομεν ἡμεῖς διὰ τήν ἐπιμελῆ ἀποφυγὴν μονίμων ὀργανισμῶν διορθόδοξου ἐμβελείας. Εἶναι ἓνα εἶδος ὑποκαταστάσεως τοῦ ἀπό τοῦ Κανονικοῦ δικαίου ἀπορρέοντος συντονιστικοῦ λειτουργήματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν ζωὴν καί τήν πορείαν τῆς Ὁρθοδοξίας. Σέ κάθε περίπτωσιν πού παρουσιάζεται κάποιον τέτοιο αἶτημα ἡμεῖς εὐσχημόνως προβάλλομεν τήν δική μας ἀντίδρασιν. Εἶναι γνωστόν ὅτι αἱ

ἄλλαι Ἐκκλησίαι πολὺ εὐχαρίστως θά ἀγκαλιάσουν μία τέτοια πρότασι. Ἀλλωστε μία ἀπὸ τίς ἀντιδράσεις γιά τό Γραφεῖο μας ἦτο αὕτη: Τί εἶναι αὐτό πού κάνετε; Γιατί τό ὀνομάσατε Γραφεῖο Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας χωρίς καν νά μᾶς γράψετε κλπ. Δέν ἔχομεν καμία δυσκολία νά κάνουμε ἓνα διορθόδοξον σῶμα καί νά εἴμαστε ὅλοι ἐκεῖ μέσα παρόντες καί ὅταν μποῦνε αἱ χῶραι μας νά μποῦμε καί μεῖς».

Ὁ σχολιασμός αὐτῆς τῆς Φαναριώτικης διακηρύξεως μπορεῖ νά καταδείξη τό μέγεθος τῆς πλάνης, πού ἔχει ἐμφιλοχωρήσει στήν Ἐκκλησιολογία τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ὁ Ἐφέσου Χρυσόστομος μιλάει γιά συντονιστικό λειτουργήμα τοῦ Πατριαρχείου, πού ἀπορρέει ἀπό τό Κανονικό Δίκαιο. Ἀλλά ποῖός Ἱερός Κανόνας δίνει τέτοια ἐξουσία στό Πατριαρχεῖο; Ποῖός τοῦ ἀναθέτει τήν εὐθύνη παρεμβάσεως στή ζωὴ τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν; Τό νά μιλάη γενικά καί ἀόριστα περί Κανονικοῦ Δικαίου, χωρίς νά προσάγῃ τόν Κανόνα, πού ἐξασφαλίζει στό Πατριαρχεῖο αὕτη τήν ὑπεροχική ἀρμοδιότητα, εἶναι μιά πρᾶξι παραπλανητική. Τό γεγονός εἶναι, ὅτι κανένας Ἱερός Κανόνας δέν θεσμοθετεῖ ρόλο συντονιστῇ γιά τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

2. Ὁ Ἐφέσου Χρυσόστομος ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ Πατριαρχικοί παράγοντες τορπιλίζουν τή δημιουργία μονίμων Ὁρθόδοξων Ὁρ-

γανισμῶν, κάθε φορά, πού οἱ περιστάσεις καί οἱ ποικίλες ἐμπλοκές ἀναγκάζουν τούς ἐκπροσώπους νά εἰσηγηθοῦν τή θεσμοθέτησι των.

«Σέ κάθε περίπτωσιν πού παρουσιάζεται κάποιο τέτοιο αἶτημα ἡμεῖς εὐσχημόνως προβάλλομεν τήν δική μας ἀντίδρασιν».

Μέ μαεστρία προβάλλουν τήν ἀντίδρασί τους καί ἐξουδετερώνουν τούς ἀδελφούς των συζητητές, πού προσβλέπουν μέ ἐλπίδες σέ μιά μόνιμη Συνοδική διορθόδοξη ἐπικοινωνία καί συζήτησι, ἱκανή νά διαλύσῃ τά σύννεφα καί νά διατηρήσῃ τήν ἀγάπη καί τήν ἐνότητα μεταξύ τῶν τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

3. Ἡ σκοπιμότητα αὐτῆς τῆς ἀντιδράσεως εἶναι ἡ διατήρησι τῆς ἡγεμονίας στό Κέντρο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πολεμεῖται ἡ ἰδέα συγκροτήσεως διορθόδοξου Ὀργανισμοῦ, γιά νά μή θιγοῦν αἰόλα προνόμια τοῦ Πατριαρχείου, πού δέν ἔχουν καμμιά ρίζα στό Κανονικό Δίκαιο καί πού προβάλλονται αὐθαίρετα σέ κάθε διορθόδοξο διάλογο. *«Εἶναι ἓνα εἶδος ὑποκαταστάσεως τοῦ ἀπό τοῦ κανονικοῦ Δικαίου ἀπορρέοντος συντονιστικοῦ λειτουργήματος τοῦ Οἴκου-μενικου Πατριαρχείου εἰς τήν ζωὴν καί τήν πορείαν τῆς Ὀρθοδοξίας».*

4. Ἡ ἀρνητική στάσι τοῦ Πατριαρχείου, πού καταλύει τή συνοδικότητα καί διακινεῖ στή σύγχρονη διορθόδοξη ἐπικοινωνία τήν ἀπαίτησι τοῦ Παπικοῦ πρωτείου, προκαλεῖ τίς ἀντιδράσεις ὅλης τῆς

Ὀρθόδοξης οἰκογένειας. Οἱ ἄλλες Ἐκκλησίαι δέν εἶναι πρόθυμες νά δεχτοῦν τά ἀναχρονιστικά πρωτεία, πού καταλύουν τήν ἰσοτιμία τῶν ἐπισκόπων καί νοθεύουν τήν ἐκκλησιολογία. Ὁ Ἐφέσου Χρυσόστομος ὁμολογεῖ πῶς ἡ «εὐσχήμεων» ἄρνησι τῶν Πατριαρχικῶν παραγόντων δέν πείθει τούς ἀδελφούς ἐπισκόπους, τούς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ἐκεῖνοι μέ ἱκανοποιήσι θά ἔβλεπαν τή λειτουργία ἐνός Συνοδικοῦ, συντονιστικοῦ ὀργάνου, πού θά ὑπηρετοῦσε τήν ἐνότητα καί τήν Κανονικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀλλά αὐτό, πού ἀποτελεῖ μύχιο πόθο ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων, λειτουργεῖ σάν ἀγκάθι στίς φιλοδοξίες τῶν ἡγεμόνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καί ἡ συγκρότησι ἐνός μόνιμου ὀργανισμοῦ διορθόδοξης ἐκπροσωπήσεως καί οἰκουμενικῆς ἐμβέλειας τορπιλίζεται κάθε φορά, πού ἡ ἐπισκοπική ἀγωνία τολμάει νά θέσῃ τό πρόβλημα καί νά ἀποθέσῃ τίς ἐλπίδες γιά ἐνότητα στό Συνοδικό διάλογο καί στήν περιχώρησι τῆς ἀγάπης.

Δυστυχῶς, τό «σεπτό» κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας ἔχει γοητευτῇ ἀπό τή λάμψι τῆς Παπικῆς ἐξουσίας καί θυσιάζει τή Συνοδικότητα στό βωμό τῆς κοσμικῆς ἐπικυριαρχίας.

Ἀπό κεῖ καί πέρα οἱ διαφωνίες γίνονται ρουτίνα καί οἱ σεισμικές δονήσεις ἀπειλοῦν τό ἱερό οἰκοδόμημα τῆς ἐνότητος.

ΨΙΘΥΡΟΙ

Ἡ σταματίση ἡ γύρα.

Καλή ἡ γύρα, ἀλλὰ ἀπαραίτητη ἡ δουλειά. Ἡ ἀξία καί τό ἔργο ἐνός ἡγέτη δέν κρίνεται ἀπό τήν εὐχέρειά του νά γυρνοβολᾷ, ἀλλά ἀπό τόν κρυφό μόχθο του σπὴν τράπεζα τῶν ἐπιτελικῶν σχεδιασμῶν καί τῶν ἐπιτυχημένων ἀναπροσαρμογῶν καί ἀνακατατάξεων.

Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, ἀπὸ τῆς μέρας τῆς ἐκλογῆς του ἴσαμε τό τέλος του χρόνου δέν κάθησε νά δουλέψῃ ἐπιτελικά. Γι' αὐτό καί οἱ εἰσηγήσεις του στὰ Συνοδικὰ ὄργανα πάσχουν ἀπὸ τροφопενία. Στὸ διάστημα αὐτό-ἀρκετὸ γιὰ νά δώσῃ δείγματα τῶν προθέσεων του καί τῆς δουλειᾶς του-δέν ἔβαλε ποδάρι μέσα. Ταξι-δεύει καί ἀπολαμβάνει τίς τιμές. Τὰ ἀνθοπέ-ταλα, τὰ βαρύτιμα δῶρα, τὰ ἐντυπωσιακὰ ἀναμνηστικά, τίς φιλοφρονήσεις, τὰ γεύμα-τα, τίς ἡγεμονικὲς τελετουργίες. Ὁ λαός, πού κυκλῶνει μὲ ἀγωνία τὰ ἀρχιεπισκοπικά καί τὰ συνοδικὰ ἐνδιαυήματα, δέν ἀξιώθηκε νά τόν δῇ σκυμμένο πάνω στὰ ἄπειρα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας καί στίς πυορροοῦσες πληγές.

Στὴν ἀρχή, αὐτὸς ὁ λαός τοῦ ἔδωσε τό ἀναγκαῖο-ἀκόμα καί μὲ τήν κοσμική δια-λεκτική-περιθώριο νά γλυντήσῃ τὴν ἀνάδει-ξί του στοῦ ἀξίωμα τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως, ἀπὸ κεῖ καί πέρα, ἄρχισε νά προβληματίζεται καί νά ἀνησυχεῖ. Καί διερωτᾶται: Ἀποκτήσαμε πη-δαλιόυχο, πού εἶναι ἀποφασισμένος νά κρατᾷ μὲ σταθερότητα καί μὲ δεξιότητες τό τιμόνι; Ἡ μᾶς ἔλαχε ἓνας διαστημικός τουρίστας, πού θά ἐξαντλήσῃ τὴ θητεία του σπὴ γύρα;

Ποιοὶ τὸν πολεμοῦν;

Κραυγαλέα ἡ ἀντίφασι. Καί ἀνεξήγη-τη. Ἀπὸ τό ἓνα μέρος οἱ πατραρεχάμενοι τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς δίνουν σπὴ δη-

μοσιότητα στοιχεῖα, γιὰ τὴν πρωτοποριακὴ δημοτικότητα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστο-δούλου καί ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸν παρουσιάζουν νά βάλλεται καί νά πολεμῆται μέχρις ἐξον-τώσεως ἀπὸ τοὺς ἀναριθμητοὺς ἐχθροὺς του. Ἀλλὰ καί ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴ μιά ἐμφάνισί του στὰ παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καυχιεῖται αὐτάρεσκα γιὰ τὴ δημοτικότητά του καί κατὰ τὴν ἄλλη πληρο-φορεῖ τὸ λαό, ὅτι οἱ ἐχθροὶ του ὑπονομεύ-ουν τό ἔργο του καί μεθοδεύουν τὴν ἐξόντωσί του.

Ἀλλὰ, ἂν ἡ δημοτικότητα τοῦ Μακα-ριωτάτου φτάνῃ σὲ τόσο ψηλὴ κλίμακα, πού νά περπατᾷ ἄνετα σπὴν ὄγδοη δεκάδα τῶν ποσοστῶν, τότε ποιοὶ καί πόσοι ἀπομένουν γιὰ νά τὸν πολεμήσουν; Στὸ σύνολό τους, οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δέν ξε-περνοῦν αὐτό τό ποσοστό. Ἀπὸ κεῖ καί πέρα ἀπογράφονται στὰ πληθυσμιακὰ κατὰ-στιχα οἱ λίγοι Ἕλληνες ὑπὴκοοι, ἀλλὰ ἐτε-ρόδοξοι καί ἀλλόθρησκοι καί ὁ ὄγκος τῶν νομίμων καί λαθραίων μεταναστῶν. Οἱ Ἀλβανοί, οἱ Πακιστανοί, οἱ Ἰνδοὶ καί οἱ Φιλιππίνεζες. Ποιοὶ, λοιπόν, τὸν πολεμοῦν; Ποιοὺς φοβᾶται ὁ Μακαριώτατος;

Μὲ δεδομένη τὴν περίεργη σημερινὴ σύνθεσι τοῦ πληθυσμοῦ μας, τὰ ἐνδεχόμε-να, πού μποροῦν νά δικαιολογήσουν τὸν ἀρχιεπισκοπικὸ φόβο, εἶναι δύο. Ἡ ὁ Μα-καριώτατος ἔχει κερδίσει ὅλους τοὺς Ἕλληνες Ὁρθόδοξους καί τὸν πολεμοῦν οἱ Φιλιππίνεζες ἢ ἔχει κερδίσει τίς Φιλιππι-νέζες καί τοὺς Ἀλβανούς καί τὸν πολεμοῦν οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Λυλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννῶν 6 Μοσχάτο.